USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 27. června 2024 o stížnosti, kterou podal vyžádaný [redacted], narozený [redacted] v [redacted], v [redacted], občan Ukrajiny, trvale bytem [redacted], t. č. v předběžné vazbě ve věznici v [redacted], proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. května 2024, č. j. 1 Nt 101/2024-143,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu se stížnost **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 9. května 2024, č. j. 1 Nt 101/2024-143, bylo rozhodnuto, že podle § 95 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, je přípustné vydání občana Ukrajiny jménem [redacted], na Ukrajinu k výkonu trestu odnětí svobody v trvání čtyř let a šesti měsíců uloženého mu rozsudkem Městského a Okresního soudu v [redacted] ([redacted] oblast) ze dne 29. listopadu 2017, sp. zn. 161/14703/17 (č. j. 1-kp/161/766/17), ve spojení s usnesením Odvolacího soudu [redacted] oblasti ze dne 23. května 2018 sp. zn., 161/14703/17 (č. j. 11-kp/773/146/18), pro trestné činy nezákonné výroby, vyhotovení, nabývání, přechovávání (skladování), přepravy, zasílání nebo prodeje omamných látek (drog), psychotropních látek nebo jejich analogů podle § 307 odst. 1 ukrajinského trestního zákoníku a podle § 307 odst. 2 ukrajinského trestního zákoníku, kterých se dopustil jednáním spočívajícím v tom, že

   dne 24. června 2017 kolem 15.50 hod., v průběhu provedení operativního nákupu příslušníky Odboru pro boj s drogovou kriminalitou Hlavního ředitelství Národní policie ve [redacted] oblasti, kdy se jmenovaný nacházel v blízkosti stánku poblíž supermarketu „Náš Kraj“ v ulici [redacted] č. p. [redacted] v [redacted], ze zištných důvodů, za finanční hotovost ve výši 200 hřiven (UAH) neoprávněně prodal níže uvedenou práškovou látku obsahující zakázanou psychotropní látku (látka, jejíž oběh byl omezen) – amfetamin – [redacted] (osobní údaje jsou skryty pod legendou), u něhož ji téhož dne zajistili policisté.

2. Podle znaleckého posudku č. 401/396 ze dne 3. července 2017 obsahuje prášková látka předložená ke zkoumání zakázanou psychotropní látku (jejíž oběh byl omezen) – amfetamin. Hmotnost amfetaminu v látce (vyjádřená v amfetaminové bázi) je 0,1756 gramu.

3. Kromě toho si za okolností, které nebyly v přípravném řízení zjištěny, výše jmenovaný neoprávněně opatřil za účelem prodeje práškovou látku obsahující zakázanou psychotropní látku (jejíž oběh byl omezen) – amfetamin, kterou neoprávněně přechovával za účelem prodeje.

4. Dne 24. července 2017 kolem 13.30 hod. vyžádaný při provádění kontroly páchání trestné činnosti formou operativního nákupu pracovníky Odboru pro boj s drogovou kriminalitou Hlavního ředitelství Národní policie ve [redacted] oblasti, v blízkosti kavárny „Rover“ na ulici

[redacted] č. p. [redacted] v [redacted], jednajíc ze zištných pohnutek, ve stavu způsobeném užitím omamných látek (drog) za částku 200 hřiven (UAH), nelegálně dále prodal práškovou látku obsahující zakázanou psychotropní látku (jejíž oběh byl omezen) – amfetamin – [redacted] (osobní údaje jsou skryty pod legendou), u něhož ji téhož dne zajistili policisté.

5. Podle znaleckého posudku č. 514/508 ze dne 20. září 2017 prášková látka předložená ke zkoumání obsahovala zakázanou psychotropní látku (jejíž oběh byl omezen) – amfetamin. Hmotnost amfetaminu v látce (vyjádřeno v amfetaminové bázi) činí 0,0511 gramu.

6. Kromě toho si za okolností, které nebyly v přípravném řízení zjištěny, neoprávněně opatřil za účelem prodeje práškovou látku obsahující zakázanou psychotropní látku (jejíž oběh byl omezen) – amfetamin, kterou neoprávněně přechovával za účelem prodeje.

7. Dne 24. července 2017, přibližně v 14.00 hod. při ohledání místa činu u domu č. [redacted] na ulici [redacted] v [redacted], při zběžné kontrole v peněžence, kterou měl vyžádaný v kapse, policisté nalezli a zajistili devět igelitových sáčků s obsahem zakázané psychotropní látky (jejíž oběh byl omezen) – amfetaminu, kterou jmenovaný neoprávněně přechovával za účelem prodeje, přičemž se nacházel ve stavu způsobeném užitím drogy.

8. Podle odborného vyjádření č. 514/508 ze dne 20. září 2017 obsahovaly práškové látky předložené ke zkoumání zakázanou psychotropní látku – amfetamin. Hmotnost amfetaminu v látce (v přepočtu na amfetaminovou bázi) je 0,1645 g, 0,1722 g, 0,1463 g, 0,0551 g, 0,1470 g, 0,1855 g, 0,1482 g, 0,2319 g, 0,4540 g, celková hmotnost amfetaminu je tedy 1,7047 gramů, což je v souladu s tabulkou č. 2 „Malé, velké a zvlášť velké množství psychotropních látek v nelegálním množství psychotropních látek v nelegálním oběhu“, schválenou vyhláškou Ministerstva zdravotnictví č. 188 z 1. srpna 2000, představuje velké množství, které vyžádaný neoprávněně přechovával s úmyslem prodat,

   a to za současného přijetí ujištění Ministerstva spravedlnosti Ukrajiny ze dne 21. prosince 2023, že:
   - nebude proti vyžádanému bez souhlasu České republiky vedeno trestní stíhání pro jiný trestný čin spáchaný před jeho vydáním a nebude zadržen za účelem výkonu trestu, uloženého mu za jiný trestný čin spáchaný před jeho vydáním, stejně tak nebude bez souhlasu České republiky vydán do jiného státu pro trestné činy spáchané před jeho vydáním,
   - vyžádaný nebude podroben mučení ani jiným způsobům zacházení či trestání, které by byly ponižující nebo porušovaly lidskou důstojnost,
   - vyžádaný vykoná trest odnětí svobody v místě vzdáleném od míst, kde probíhají aktivní vojenské operace v důsledku ozbrojené agrese Ruské federace.

9. Podle odůvodnění shora uvedeného usnesení o vydání vyžádaného požádalo Ministerstvo spravedlnosti Ukrajiny dopisem ze dne 21. prosince 2023 na podkladě Evropské úmluvy. Současně zaslalo potřebné písemnosti, zejména shora citované rozsudky a usnesení Nejvyššího soudu Ukrajiny ze dne 10. září 2019 sp. zn. 161/14703/17, z nichž vyplývá, že za uvedené trestné činy byl vyžádanému výsledně uložen trest odnětí svobody na čtyři roky a šest měsíců se zabavením veškerého majetku, který mu patří jako majetek soukromý.

10. Po provedeném dokazování se krajský soud velmi podrobně zabýval tím, zda ve smyslu § 91 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb. neexistuje některá ze zákonných překážek vydání a konstatoval, že tomu tak není. Dále uvedl, že předmětný skutek popsaný v odsuzujícím rozsudku, je trestným činem podléhajícím vydání podle § 90 odst. 1 cit. zákona, neboť tento lze na území České

republiky právně kvalifikovat jako přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, za který lze uložit trest odnětí svobody na jeden rok až pět let.

11. Zvýšenou pozornost věnoval krajský soud s ohledem na vyjádření vyžádaného posouzení toho, zda v dané věci není dána překážka vydání uvedené v ustanovení § 91 odst. 1 písm. o) zák.č. 104/2013 Sb., podle níž by bylo vydání osoby do cizího státu nepřípustné, pokud by bylo v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiky z mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách (jejíž existence vyžádaný namítal s tím, že by v případě jeho vydání k výkonu trestu bylo ohroženo jeho právo na život a zdraví). Dospěl přitom k závěru, že ani tato překážka není dána a nic tedy vydání nebrání. Podrobně přitom hodnotil aktuální situaci na území Ukrajiny a konstatoval, že není možné přijmout výklad, že by vojenská invaze ze strany Ruska po dobu jejího trvání bez dalšího vylučovala možnost extradice osob na Ukrajinu.

12. K námitce vyžádaného, že v případě vydání na Ukrajinu bude umístěn do věznice, která pravděpodobně bude terčem bombardování, krajský soud odkázal na stanovisko Ministerstva spravedlnosti, Ministerstva vnitra a Nejvyššího státního zastupitelství z února 2024, týkající se mj. extradičního řízení ve vztahu k Ukrajině, v němž je řešena i otázka bezpečnosti osob ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody či povolání osob v trestním řízení nebo ve výkonu trestu odnětí svobody k výkonu vojenské služby, rovněž pak i současná bezpečnostní situace ve vybraných oblastech Ukrajiny. Z části tohoto stanoviska zabývající se bezpečnostní situací ve vybraných oblastech Ukrajiny a z přílohy tohoto stanoviska je zřejmé, že pokud jde o [redacted] oblast nacházející se na severozápadě území Ukrajiny, tak je zde jmenována mezi oblastmi, které byly identifikovány jako oblasti s nejmenším výskytem mimořádných událostí souvisejících s probíhajícím ozbrojeným konfliktem na Ukrajině. Přitom krajský soud přihlížel i k požadavkům vysloveným jak v judikatuře Ústavního soudu, tak Evropského soudu pro lidská práva na vyhodnocení otázky, zda vyžádané osobě nehrozí v případě jejího vydání reálné nebezpečí, že se negativní poznatky o poměrech ve vyžadujícím státě nedotknou i vyžádané osoby. V návaznosti na to poukázal též na ujištění Ministerstva spravedlnosti Ukrajiny ze dne 21. prosince 2023, jehož obsah je uveden ve výroku usnesení krajského soudu a v němž se mj. vyžadující stát zavazuje, že vyžádaný v případě jeho vydání na Ukrajinu vykoná trest odnětí svobody v místě vzdáleném od míst, kde probíhají aktivní vojenské operace v důsledku ozbrojené agrese Ruské federace. Takové ujištění je podle krajskému soudu dostatečné z hlediska požadavků na jeho konkrétnost, důvěryhodnost i spolehlivost, že vydání vyžádaného nebude mít za následek porušení jeho ústavně zaručených základních práv a svobod.

13. K další námitce vyžádaného, že v případě vydání do jeho domovského státu bude muset v takovém případě narukovat do armády, krajský soud uvedl, že taková námitka je nedůvodná a odkázal na vedle již citovaného stanoviska ministerstev spravedlnosti, vnitra a Nejvyššího státního zastupitelství rovněž na ukrajinský zákon z 11. dubna 2024 - č. dok. 3633-IX, který nabyl účinnosti ke dni 18. května 2024. Podle krajského soudu z těchto dokumentů je zřejmé, že občané Ukrajiny, kteří vykonávají nepodmíněný trest odnětí svobody, registraci na odvodních místech nepodléhají. K námitce obhajoby, že v současné době probíhá na Ukrajině legislativní proces, kterým má dojít mj. ke změně trestního zákoníku Ukrajiny v tom směru, že by umožnil soudu podmíněně propustit odsouzeného z výkonu nepodmíněného trestu svobody v souvislosti s absolvováním vojenské služby, pak ani za takové situace by nedošlo k naplnění tvrzení uplatněného odsouzeným.

14. K další námitce vyžádaného vyjadřující pochybnosti o tom, zda by mu byla na Ukrajině v případě jeho vydání k výkonu trestu poskytnuta odpovídající zdravotnická péče s ohledem na jeho zdravotní stav, krajsky soud uvedl, že ji rovněž neshledává pro rozhodnutí o vydání za relevantní.

K posouzení úrovně zdravotnické péče na Ukrajině měl k dispozici aktuální údaje vyplývající z již citovaného stanoviska shora a o zdravotním stavu vyžádaného vypovídá lékařská zpráva věznice v Plzni.

15. Po vyhodnocení shora uvedených skutečností, krajský soud rozhodl tak, že podle § 95 odst. 1 zák. č. 104/2013 Sb. je vydání vyžádaného přípustné za současného přijetí záruk Ministerstva spravedlnosti Ukrajiny ze dne 21. prosince 2023.

16. Proti uvedenému usnesení podal vyžádaný ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou následně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce.

17. Podle vyžádaného je třeba v předmětné věci vycházet z ústavního pořádku České republiky, který zahrnuje i mezinárodní smlouvy, kterými je Česká republika vázána, a na který je nutné nahlížet jako na celek.
    1) Je nutné uvést nález Ústavního soudu České republiky spis. zn. II. ÚS 1199/22 a v souladu s jeho bodem číslo 39 připomenout, že je důležité, aby soud řádně zohlednil situaci vzniklou po zahájení vojenské invaze Ruské federace na území Ukrajiny, což Krajský soud v Plzni ve svém stížností napadeném usnesení nezohlednil v plném rozsahu.
    2) Listina základních práv a svobod ve svých článcích upravuje ochranu práv na život, zdraví, rodinného života atd. Nalézací soud se měl podrobně zabývat současným životem vyžádaného, což se nestalo. Vyžádaný má v Německu úplné zázemí, práci a manželku, která je na něm existenčně, citově i hmotně závislá. Toto zkoumání však ze strany nalézacího soudu neproběhlo a ve výroku tudíž nemůže být zohledněno.
    3) Ukrajina sice nabídla záruky, které by měly předejít zásahům do základních práv a svobod, ale popravdě tomu tak nebude, což je obsáhleji rozvedeno v dalších bodech tohoto podání.
    4) Ukrajina totiž tyto záruky možná dodrží a možná nedodrží. Ruská federace už však dala svým chováním jasně najevo, že se těmito základními právy a svobodami (potažmo i vznesenými zárukami) nejméně na ukrajinském území rozhodně řídit nebude. Válka je neřád a nikdy neprobíhá podle stanovených pravidel. Překračuje všechny rozumná i přirozeně-právní pravidla a ničí životy a zdraví (nejen fyzické, ale i psychické).
    5) Shodně s Evropským soudem pro lidská práva lze konstatovat, že reálné nebezpečí je překážkou vydání osoby do druhého státu a že existují pádné důvody věřit, že pro vyžádaného na Ukrajině existuje toto nebezpečí vzhledem ke konkrétním okolnostem ve spojení s aktuálními informacemi.
    6) Také další předpisy jako vyhláška č. 289/2023 Sb. předvídají, že Ukrajina není na seznamu tzv. bezpečných zemí.
    7) Ve stejném smyslu zní i sdělení Ministerstva spravedlnosti ČR z 27. 4. 2023. Podle tohoto sdělení vyplývá absolutní nemožnost vydání na Ukrajinu vzhledem k probíhajícímu válečnému konfliktu.
    8) V předmětném případě samozřejmě je důvodná obava, že vydání vyžádaného zhorší jeho postavení.
    9) Aktuálně lze konstatovat, že došlo ke změně ukrajinských právních předpisů, které se týkají vojenské služby, odvodů a dobrovolnictví; tyto změny se také promítají do ukrajinského trestního práva včetně návrhu ukrajinského zákona ze dne 28. 3. 2024 č. 11079, který byl předložen obhajobou soudu při veřejném zasedání dne 9. 5. 2024. Za aktuální situace nemusí být zásada dobrovolnosti odsouzené osoby vykonávat vojenskou služba respektována a podmíněné propuštění z důvodu vojenské služby může být vynucováno.
    10) Na projednávanou věc je třeba aplikovat zásadu posouzení ex nunc, tedy přihlížet ke konkrétním a aktuálním okolnostem tohoto případu, což se nestalo.
    11) V České republice i v Německu žijí řádově stovky tisíc Ukrajinců. Byla jim poskytnuta různými způsoby ochrana. Tyto stovky tisíc lidí nezůstali ve Lvovské, Volyňské nebo

Ternopilské oblasti, kde možná mají své příbuzné a kde se mluví jejich rodným jazykem. Česká politika a Německo a jejich právní řád - bez žádných pochybností - tyto uprchlíky přijímá a chrání je. Válečný konflikt totiž zasahuje na celé území Ukrajiny.

12) Dosavadní praxe byla tedy v pořádku a jasně zněla: NEVYDÁVAT. Nalézací soud však svým napadeným usnesením posouvá tuto praxi, v důsledku čehož by již neplatilo plošné pozastavení jakýchkoliv nedobrovolných návratů, neboť došlo ke změně zákona č. 65/2022 Sb. Ke změně ústavního pořádku však nedošlo a základní práva a svobody stále v České republice platí. V konkrétním případě vyžádaného ze zde uvedených důvodů stále NELZE VYDÁVAT.

13) I Českou republiku zavazuje obyčej mezinárodního práva, který vyslovuje nepřípustnost navrácení. Napadeným usnesením dochází k jeho porušení.

14) V opačném případě by došlo k rozdělení Ukrajiny na dvě části. Jedna bez rizik a druhá riziková. Ruské rakety však toto rozdělení nebudou mít naprogramované ve své paměti.

15) Ve vězení jsou kryty jen pro 80 % odsouzených. V této souvislosti lze poukázat na obecně známé reportáže o nevystavených krytech a o korupci s prostředky na jejich výstavbu. Těch 80 % je spíše chtěný stav než skutečný.

16) K tomuto lze připojit, že proti vyžádanému není vedeno žádné trestní řízení.

17) Aktuální válečná situace není příznivá. Frontová linie je značně nestabilní a nyní dochází k posunům frontové linie v neprospěch Ukrajiny. Obecně známá jsou současná prohlášení generála Syrského o zhoršené situaci. Ruská federace nyní vede likvidační válku.

18) A taktéž to platí o odsouzených osobách a o očekávání, že výkon trestu bude prováděn mimo požár války a mimo probíhající boje. Je nutné opakovat, že cílem ruského útoku je celé území Ukrajiny. Vyžádaný má svůj politický názor, nechce se zúčastnit válečného pekla, nechce při něm přijít o svůj život. Nelze jít proti tomuto jeho názoru a vystavovat ho válce.

19) Nalézací soud měl také vyhodnotit a nechat zkoumat zdravotní stav vyžádaného, který není příznivý. Přestože vyžádaný nahlásil, že potřebuje nechat se vyšetřit, vazební věznice žádná vyšetření nenechala provést. Vyžádaný přitom má povinnost dodržovat dietní režim (speciální jídla). Vyžádaný je povinen podstupovat periodické zdravotní prohlídky. Je otázkou, zda by ukrajinská věznice tyto věci pro vyžádaného zajistila. Nalézací soud by tedy měl nechat zjistit aktuální zdravotní stav vyžádaného a rozsah jeho léčby. Dosud se tak nestalo.

18. S ohledem na shora uvedené skutečnosti vyžádaný navrhl, aby Vrchní soud v Praze napadené usnesení zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Plzni k dalšímu projednání.

19. K odůvodnění stížnosti vyžádaného je třeba v prvé řadě připomenout, že vyžádaný proti citovanému usnesení uplatnil v podstatě stejné výhrady, jaké vznášel v rámci veřejného zasedání před krajským soudem. K jeho námitce, že krajský soud se nedostatečně zabýval situací na Ukrajině po zahájení ruské invaze, je třeba uvést, že krajský soud vycházel z aktuálních dokumentů, které zmíněnou situaci mapují, včetně údajů o bezpečnosti a vlivu zmíněné invaze na veřejný život v jednotlivých oblastech Ukrajiny. Zvlášť se v této souvislosti zabýval poměry ve [redacted] oblasti, kde vyžádaný před opuštěním Ukrajiny bydlel, a kde byl i souzen. Rovněž v této souvislosti připomněl obsah ujištění Ministerstva spravedlnosti Ukrajiny. Pokud vyžádaný odkazuje na nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1199/22, je třeba upozornit, že ten se týká otázky přípustnosti vydávání vyžádaných do Ruské federace. V této souvislosti Ústavní soud akcentuje změny, k nimž ve vztahu k Ruské federaci v průběhu válečného konfliktu s Ukrajinou došlo – výstup Ruské federace z řady mezinárodních institucí, které mohly působit na dodržování lidských práv a její kontrolu, zhoršení vzájemných vztahů mezi Českou republikou a Ruskou federací a míra porušování lidských práv v tomto státě. Patrně nelze tvrdit, že aktuální vztahy mezi Českou republikou a Ukrajinou v oblasti mezinárodní spolupráce, důvěry a ochoty a schopnosti plnit přijaté konkrétní závazky k zajištění ochrany vydávaných osob, jsou na stejné úrovni jako s Ruskou federací.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miloslava Martinovská

20. Námitku vyžádaného, že ten před svým zadržením bydlel se svojí manželkou v Německu, nelze považovat za významnou, zejména za situace, kdy předmětem extradičního řízení je výkon pravomocně uloženého trestu odnětí svobody uložený soudy ve třetím státě, tedy ukrajinskými soudy. O tom, že by jej Německo považovalo za osobu, která má na jeho území trvalý pobyt a iniciovalo uznání zmíněných rozsudků na svém území s cílem umožnit vyžádanému, aby zde vykonal uložený trest, není k dispozici jakákoliv informace.

21. Nelze rovněž dopředu zpochybňovat záruky, které v této souvislosti poskytla Ukrajina. Podsouvat, že se jedná o nespolehlivý stát, který není schopen dostát svým závazkům, jej jednak dehonestuje, jednak takové tvrzení neodpovídá zkušenostem z jiných extradičních řízení. Pokud by reálně hrozilo nebezpečí všem občanům Ukrajiny a oni to tak také vnímali, patrně by se ve shora citovaných zprávách uváděly i jiné údaje o provozu na hraničních přechodech mezi Ukrajinou a sousedícími státy, které jí vyjadřují podporu. Argumentovat v této souvislosti výčtem tzv. bezpečných zemí podle vyhl. č. 289/2023 Sb., je nekorektní, neboť zmíněný seznam je obsažen v prováděcím předpisu k zákonu o azylu a zařazení Ukrajiny do tohoto seznamu by ve svých důsledcích znamenalo odpírání mezinárodní ochrany ukrajinským uprchlíkům.

22. Tvrzení, že ze sdělení Ministerstva spravedlnosti z 27. dubna 2023 vyplývá absolutní nemožnost vydání na Ukrajinu zcela neodpovídá jak textu zmíněného sdělení, tak i vývoji justiční praxe v extradiční oblasti ve vztahu k Ukrajině. Ministerstvo se ve svém stanovisku, které korigovalo, k zákazu extradice do tohoto státu kategoricky nevyslovuje, především upozorňuje na rozlišování národnosti vyžádané osoby a zpřesňuje podmínky, na něž by se měl brát zřetel. K dalším námitkám vyžádaného je třeba uvést, že je třeba rozlišovat mezi poskytnutím mezinárodní ochrany osobám, které v roli uprchlíků přicestovaly do České republiky, které tento stát samozřejmě nevrací zpět a osobám, proti kterým je vedeno extradiční řízení, neboť byly na Ukrajině odsouzeny a ta je vyžaduje k výkonu uloženého trestu. Námitkami vyžádaného, že nemůže být vydán do státu, kde probíhá válečný konflikt, se konečně v odůvodnění napadeného usnesení krajský soud velmi podrobně zabývá. Totéž platí o tvrzení vyžádaného, že jeho zdravotní stav výkon trestu vylučuje. Připomíná se jen jeho prohlášení, citované v odůvodnění napadeného usnesení, když byl přijímán věznicí do předběžné vazby a obsah výsledků lékařského vyšetření ve věznici.

23. S ohledem na shora uvedené skutečnosti neshledal Vrchní soud v Praze po přezkumu výroků napadeného usnesení a jejich odůvodnění žádné pochybení. Usnesení vychází ze stavu zjištěného v průběhu veřejného zasedání na základě důkazů, shromážděných v potřebném rozsahu, umožňujícím náležitě posoudit důvodnost návrhu státní zástupkyně. Vyhlášení napadeného usnesení předcházelo řízení, které bylo vedeno v souladu se zákonem. Argumentace vyžádaného, uplatněná v jeho stížnosti, se zaměřila na opakování výhrad, přednesených již ve veřejném zasedání a prvostupňový soud se s nimi náležitě a velmi podrobně vypořádal. Z těchto důvodů proto Vrchní soud v Praze rozhodl, že stížnost vyžádaného se jako nedůvodná zamítá.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 27. června 2024

JUDr. Vladimír Král, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Miloslava Martinovská
Miloslava Martinovská
Digitálně podepsal Miloslava Martinovská
Datum: 2024.06.27 14:07:56 +02'00'